

1. INNDELING AV GENITIVSTYPER (etter T.Knudsen)

1.1. Eiendomsgenitiv.

Dette er den mest omfattende typen og inkluderer både eiendomsforhold og "tilhørighet eller samhörighet i videste forstand." (T. Knudsen 1962:68)

ungenes leker, jentas sykkel, Statens eiendomsdirektorat, markens grøde, solens stråler, byens innbyggere, landets historie, middelalderens litteratur, televerkets ansatte, husets størrelse, høstens boksalg, lørdagens programmer, kampens hete, livets ironi, den unge manns kjærlighet.

1.2. Subjektiv genitiv.

Det spesielle ved denne gruppa er at forholdet mellom ordet i genitiv og overleddet tilsvarer forholdet mellom subjekt og verbal:

Nordlis bekjennelser, statsministerens svar, uværets herjinger, orkanens skader, sakens betydning, Hagens påstander, Natur og Ungdoms forslag, de hvites behandling av spørsmålet, politiets opptreden.

I eksemplene over er overleddet en form for verbalsubstantiv, men Knudsen vil også regne som subjektiv genitiv: lærerens sykdom o.l. fordi forbindelsen tilsvarer lærerens fravær der man har et verbalt ord som læreren kan tenkes å være subjekt for. Det blir da et uklart skille mellom subjektiv genitiv og tilhørighetsgenitiv.

1.3. Objektiv genitiv.

Her tilsvarer forholdet mellom genitiven og overleddet forholdet mellom objekt og verbal:

partiets leder, bussens fører, husets eier, dynamittens oppfinner, brevetts mottaker.

I eksemplene over er det personbetegnelse med verbalt innhold, men vi kan også ha verbalsubstantiv som betegner handling:

Mandelas fengsling, sakens viderebehandling, Moloises henrettelse, Namibias frigjøring.

1.4. Helhetsgenitiv eller partitiv genitiv.

Genitiven uttrykker en helhet og overleddet er en del av denne helheten. Ifølge Knudsen er det "ikke mange direkte levninger i det nyere sprog av denne genitivskategori." (s. 79) Det skyldes at han som overledd bare bruker ord som betegner mengde, mål o.l. Derfor har han ikke med slike konstruksjoner som:

semesterets begynnelse, kursets slutt, byens utkant,
havets bunn, alle verdens kanter, fjellets fot,
landets utkantstrøk.

Disse kan jo også sies å uttrykke en del av en helhet, men hos Knudsen ville de være tilhørighetsgenitiv og subjektiv genitiv.

1.5. Potenserende genitiv.

Denne forsterker et ord ved gjentakelse av samme ord:
bøkenes bok, kongenes konge

1.6. Artsgenitiv.

(fjorir hleifar brauds. Nå; fire skiver brød - uten s).

1.7. Stoffgenitiv.

eiketres paneler (Nå: vanligvis sammensetning)

1.8. Beskrivende genitiv.

Ordet i genitiv karakteriserer overleddet. Svært ofte er det en form for målsledd, gjerne med tallord i uttrykket:

fireukers ferie, ettbinds leksikon, firespalters
overskrift, en elleveårs gutt, syv års ulykke,
seks timers arbeidsdag, en førsteklases forestilling,
en annenrangs skribent, en fullblods kunstner.

1.9. Definitiv genitiv.

Denne genitiven "gir navnet på noe spesielt innenfor den mer omfattende kategori". Leddene kan tilsvare subjekt og predikativ. (s. 92):

Norges rike, Kristi navn, Kanaans land.

2. NOEN ALTERNATIVE UTTRYKSMÅTER.

2.1. Sammensetning.

Innenfor flere av genitivgruppene er sammensatt substantiv en vanlig alternativ form. For stoffgenitiv er sammensetning det vanligste, ville jeg tro, iallfall i konkret betydning:

skinnklær, sølvbestikk, ulljakke, gullring.

Både for tilhørighet og beskrivende genitiv er sammensetning vanlig ved faste begreper:

høstsalget, bilnøkklene, bussjåføren,
sekstimersdagen, et ettbindsleksikon.

For andre typer genitiv:

en landsdel, brorparten (for partitiv)
en bananlast, en brødiskive (for artsgen.)
huseieren, partilederen (for objektiv gen.)

Noen ganger kan betydningen være forskjellig. En kaffekopp er vanligvis ikke det samme som en kopp kaffe osv.

2.2. Bortfall av s'en.

I artsgenitiv er det som nevnt vanlig at s'en faller bort:

en kasse bananer, en kopp melk, et glass øl.

Det samme ser vi i definitiv genitiv:

fjellet Ararat, landet Miramarmora, navnet Jesus,
republikken Irland, byen Oslo.

I disse tilfellene står det leddet som opprinnelig sto i genitiv, sist. Vi kan også få det underordnede leddet først:

Mandal by, Hordaland fylke, Haneborg stutteri.

2.3. Setning.

Svært ofte løses det komprimerte innholdet i en genitiv opp i en hel setning, ofte en leddsetning.

elevenes stiler - stilene som elevene har skrevet
under kongens besøk - mens kongen er på besøk
televerkets ansatte - de som er ansatt i televerket

2.4. Pronomen.

I mange dialekter og etter hvert oftere i skriftspråket finnes konstruksjoner med pronomen:

ungene sin sykkel, gryta hennar mor.

3. PREPOSISJONER SOM ALTERNATIV TIL GENITIV

Den følgende oversikten inneholder preposisjoner som kan brukes i stedet for genitiv av substantivet og er et forsøk på å systematisere bruken av dem. Oversikten er ikke fullstendig; flere preposisjoner enn de nevnte kan brukes. Men jeg regner med å ha fått med de viktigste.

Nå er de lokale og kanskje også de individuelle variasjonene ganske store, antakelig særlig i bruken av til (åt) og av. En lærer som skal formidle noe av dette stoffet til utenlandske elever, må derfor tillemppe det til lokal bruk. Men hovedtrekkene skulle være felles.

3.1. TIL

3.1.1. Tilhørighet til personer:

ungene til Ola, katta til naboen, klærne til ungdommen, synspunktene til statsministeren, talen til utenriksministeren, maset til foreldrene, forklaringene til læreren, humøret til elevene.

Til kan brukes både ved konkret eiendom og i mer abstrakt betydning. I genitiv ville disse eksemplene hos Knudsen være eiendomsgenitiv og subjektiv genitiv.

3.1.2. Tilhørighet til ting:

nøkkelen til kontoret, trekkene til bilsetene, gardinene til kjøkkenet, skriveren til datamaskinen, lokket til den minste gryta, korken til flaska.

I disse eksemplene er det overordnede leddet noe som passer til, hører til det ordet som styres av preposisjonen.

3.1.3. Dessuten brukes til i en del mindre klare tilfeller som generell tilhørighetspreposisjon:

frågangen til Arbeiderpartiet, programmet til Venstre, skjebnen til Nicaragua.

(sc: 3.9.2. og konklusjon)

3.2. PA

3.2.1. Lokal tilhørighet:

de ansatte på postkontoret, bøkene på biblioteket, mennesket på "Towa", utstyret på kjøkkenet, lykta på sykkelen, tastaturet på skrivemaskinen, bladene på trærne, mønsteret på tapetet.

3.2. 2. Tilhørighet til tid:

menneskene på 17-hundretallet, programmet på lørdagene, Italia på 15-hundretallet, de religiøse bevegelsene på den tiden, fotballkampen på søndag; rutetilbudet på hverdagene.

3.2.3. Egenskaper:

prisen på grønnsaker, kvaliteten på importerte stoffer, størrelsen på soverommet, navnet på hotellet, smaken på vinen, fargen på bilen, fasongen på kjolen.

3.2.4. Beskrivende:

et hus på fem etasjer, en gutt på fem år, en formue på en million, en arbeidsdag på seks timer, en hybel på tolv kvadratmeter.

3.3. I

3.3.1. Lokal tilhørighet:

Universitetet i Oslo, lokalpolitikere i byen, økonomien i landet, de ansatte i televerket, konflikten i Sør-Afrika, situasjonen i u-landene.

mer abstrakt: innholdet i talen, hovedtrekkene i islām, hovedpunktet i artikkelen, ideen i stykket.

3.3.2. Tilhørighet til tid:

salongene i 1880-årene, klasseinndelingen i middelalderen, konfliktene i vår tid, krisa i trettiåra, arkitekturen i denne perioden.

3.3.3. Egenskaper:

alkoholgehalten i vinen, fargene i vannet; temperaturen i lufta, kombinasjonene i maleriet, kvalitetene i stykket, ånden i musikken.

3.3.4. Beskrivende:

et drama i fem akter, ferie i tre uker, opphold i et år.
(For kommentarer til på - i, se: 3.8.3)

3.4. AV

3.4.1. Del av helhet:

begynnelsen av kurset, midten av semesteret, utkanten av landet, alle deler av verden, kanten av bordet, bredden av elva, toppen av isfjellet, det borterste hjørnet av haven, slutten av akten.

3.4.2. For "objektiv genitiv":

gjennomføringen av planene, tilbaketrekking av tropene, tilsetting av bly i bensinen, planlegging av kjernekraftverk, igangsettelsen av nye tiltak, bruk av asbest i produksjonen, forfølgelse av politiske motstandere.

Eksemplene over har verbalsubstantiv som betegner en handling.

Vi får samme preposisjon også ved verbale personbetegnelser:

eieren av plattformen, føreren av toget, oppfinneren av dynamitten, motstanderne av atomvåpen, finneren av lommeboka.

3.4.3. For "stoffgenitiv":

ei jakke av ull, en hekk av grantrær, en mur av taushet, et hav av misforståelser, et smykke av gull, et hus av tre, en båt av plast.

Overleddet et laget av, består av det som underleddet betegner.

3.4.4. For "subjektiv genitiv":

verker av Anton Weber, en tale av Håkon Lie, arbeider av Stuntpoetene, den siste boka av Bjørg Vik.

Denne bruken tilsvarende bruk av av for å uttrykke agens i passiv: skrevet av, fremført av osv.

3.4.5. Tilhørighet:

Dronningen av Saba, Sjahan av Persia, Kongen av Danmark, datter av vårt tidligere skøyteess.

Dette gjelder særlig eldre titler -og familieforhold.

3.5. FRA

3.5.1. Opprinnelse, opphav:

gavene fra barna, bråket fra kassettpillerne, arven fra besteforeldrene, brevet fra faren, informasjonen fra departementet, påvirkning fra TV, advarslene fra legene, innstillingen fra komitéen, signalene fra satelitten, uttalelsene fra utenriksministeren, resultatene fra siste spilleomgang, løftene fra politikerne.

tid:

bygninger fra 16 hundretallet, det mest berømte diktet fra romantikken, musikk fra middelalderen, restene fra søndag, oppgavene fra forrige uke.

Disse eksemplene kunne også uttrykkes ved hjelp av subjektiv genitiv eller tilhørighetsgenitiv. De har en klar retningsbetydning; det overordnede ordet kommer fra, skriver seg fra substantivet som styres av preposisjonen. (se: 3.9.2.)

3.6. FOR

3.6.1. Representativt:

talsmann for de ansatte, vikar for Else, representantene for de streikende.

3.6.2. Som står i spissen for:

leder for ekspedisjonen, dirigent for orkesteret, formann for Stortingets kvinnegruppe, styret for foreningen.

I de to gruppene over står overleddet som representant for det som underleddet betegner, eller leder det.

3.6.3. Som gjelder, som angår:

programmet for kvelden, avisen for lørdagen, menyen for dagen, talen for damene, til beste for samfunnet.

3.7. Andre

Oversikten over preposisjoner som kan erstatte genitiv kan gjøres adskillig lengre. Flere preposisjoner har sine mer eller mindre faste bruksområder, f.eks:
med: et glass med melk.
ved: rektor ved skolen, egenskapene ved tingene.
mellom: diskusjonene mellom representantene.
osv.

3.8. NOEN KOMMENTARER TIL BRUKEN AV PREPOSISJONER.

3.8.1. Generelt.

Det er altså ikke slik at en bestemt preposisjon har avløst en bestemt genitivskategori, men innenfor de minst omfattende genitivtypene er likevel preposisjonsbruken noenlunde oversiktelig. Den potenserende kan erstattes av blant og over: kongen over alle konger, den flinkeste blant de flinke.

Arts- og stoffgenitiv kan avløses henholdsvis av med og av: en eske med binders, hansker av skinn.

Den definerende genitiv erstattes vanligvis ikke av preposisjon, mens den beskrivende kan erstattes, særlig av på og til dels i: en hybel på 12m², et drama i fem akter.

Objektiv og partitiv genitiv har sine nokså faste avløsere i preposisjonen av: opprettelsen av et nytt institutt, bunnen av fjorden.

Subjektiv genitiv vil oftest betegne noe som er opphavet til noe, og fra og av er de vanligste preposisjonene: signalene fra satelitten, en tale av Håkon Lie. Men vi får også til som i tilhørighetsgenitiv: Talen til Håkon Lie. (se: 3.9.1.)

Eiendoms- eller tilhørighetsgenitiv blir da den typen som står igjen med flest omskrivningsmuligheter. Denne genitiven dekker da også mange forskjellige typer forbindelser, f.eks: tilhørighet til personer, ting, steder, tider. Tilhørigheten kan være helt konkret eiendomsforhold eller mer abstrakt, som f.eks. egenskaper ved personer eller ting. Underleddet kan f.eks. være opphav til det som overleddet betegner eller mål for det.

Utfra det som er preposisjonens vanlige bruk i språket, velges den preposisjonen som mest logisk dekker det aktuelle forholdet. (se 3.9.2. og konklusjon)

3.8.2. Valgmuligheter.

I mange av eksemplene kunne preposisjonen ha vært skiftet ut med en annen, og noen ville kanskje til og med foretrekke en annen preposisjon enn den som finnes i eksemplene.

F.eks. kan man gjøre om instituttets bestyrer på flere måter: bestyrer for instituttet er riktig fordi bestyreren står i spissen for instituttet. Bestyrer av instituttet faller naturlig, fordi bestyrer er et verbalt ord, og relasjonen kan ses som

"objektiv genitiv". Men bestyreren er også lokalt plassert og har tilhørighet til instituttet. Altså kan vi også si bestyreren på instituttet.

Ofte kan av og på brukes om hverandre i eksempler som:

slutten på/av boka, toppen på/av isfjellet.

Det skyldes at uttrykkene kan ses som partitive; overleddet utgjør en del av helheten. Men man kan også tenke på den lokale plasseringen.

Det kan også være en del vakling mellom til og andre preposisjoner, f.eks: av:

boka til/av Faldbakken.

Av viser til at det er Faldbakken som er opphavet til boka, har skrevet den. Til viser mer generell tilhørighet og kan bety både at han har skrevet boka og at han eier den. på samme måte:

bråket til ungene, bråket fra ungene

Fra viser det logiske opphavet, mens til uttrykker tilhørighet. (se også: 3.9.2.)

3.8.3. Noen forskjeller.

I og på står i oversikten oppført med samme relasjoner som sitt bruksområde. Likevel kan de bare i liten grad byttes ut med hverandre. Det kan til dels være vanskelig å gi regler for bruken av disse to preposisjonene, men i hovedsak kan man si at i brukes om det som er innenfor, på om det som er oppå, utenpå. Oftest kan man tenke seg bestemte grenser når man bruker i om geografiske områder: i byen, i fylket, i Norge. Når det gjelder tid skulle forskjellen være at i brukes om det er innenfor en tidsramme, i en periode o.l., mens på brukes om tidspunkter; på den tiden. Vi bruker alltid på i forbindelse med "tallet" og i i forbindelse med "åra" og "århundre".

Når det gjelder egenskaper, kan man si at i viser til interne egenskaper: alkoholgehalten i vinen, temperaturen i vannet. På brukes ved mer eksterne egenskaper: fargen på bilen, prisen på vinen. Men som man vil se av eksemplene i 3.2.3 og 3.3.3. kan man til dels akseptere begge preposisjonene.

Enda vanskeligere er det å forklare fordelingen av i og på i visse uttrykk med lokal tilhørighet. Jeg har ennå ikke sett noen tilfredsstillende forklaring på hvorfor vi i vanlige stedsuttrykk sier:

i kirka, i banken, i butikken osv., men:
på kontoret, på kafé, på biblioteket osv.

Men poenget i denne sammenhengen er at vi bruker den samme preposisjonen i genitiviske attributter som vi gjør når preposisjonen står i selvstendige setningsledd. Vi sier: De arbeider i banken /på postkontoret. Derfor brukes også samme preposisjonene i attributtet: de ansatte i banken/på postkontoret.

Når det er vakling i vanlige adverbialer, kan vi også få vakling i det genitiviske attributter. Vi kan vel bruke både: På teateret/ i teateret har de fått en ny foajé.

På samme måte i genitiviske uttrykk: foajéen på/i teateret.

Preposisjonsoversikten skulle også kunne forklare hvorfor vi får forskjellig preposisjon i så like uttrykk som:

sjåføren i bilen, føreren av bilen
konduktøren på toget, føreren av toget
formannen i partiet, lederen av partiet

Føreren og lederen er verbale avledninger og uttrykkene tilsvarende objektiv genitiv, som altså avløses av av.

De andre eksemplene tilsvarende tilhørighetsgenitiv og får preposisjoner som tilsvarende de normale i adverbiale ledd. Men som vi så ovenfor, kan også andre preposisjoner brukes for objektiv genitiv, dersom man f.eks. fokuserer det lokale elementet e.l.:

ødeleggelsene på/av dyrket mark
leder i/av/for partiet (se 3.8.2.)

3.9. RESTRIKSJONER PÅ BRUK AV PREPOSISJONER:

3.9.1. Syntaktiske restriksjoner.

Det er slett ikke alltid det er mulig å omforme en genitiv til et preposisjonsuttrykk. Det gjelder når genitiven er bestemt av preposisjon: for barnas skyld, for studentenes vedkommende. Og det gjelder når ordet i genitiv står alene:

Bøkene er elevenes. Den er ikke din, men barnas.

I visse syntaktiske forbindelser lar genitiven seg lettere innordne enn et preposisjonsuttrykk, og til dels kan det være vanskelig å omforme den. Dette kan f.eks. gjelde når genitiven er en del av et preposisjonsuttrykk:

en lærers plikt til å....
skolens innføring av....

Bruk av "genitivisk" preposisjon kan kollidere med en annen bruk av preposisjonen og gjøre omskriving mindre heldig:

Hagens grunner >> grunnene til Hagen
en ung manns kjærlighet >> kjærligheten til en ung mann
elevenes holdninger >> holdningene til elevene

Men umulige behøver ikke disse omskrivningen å være.

3.9.2. Semantiske restriksjoner.

Til ble oppgitt å være den vanlige omskriving ved tilhørighet til personer, men det kan by på problemer å gjennomføre denne bruken. I tillegg til de momenter som er nevnt i avsnittet over, gir også den klare retningsbetydningen til har, visse innskrenkninger.

En genitiv kan være tvetydig. Jeg husker godt hvordan jeg lurte på hvem det var som skulle fremføre damenes tale og var nok mest tilbøyelig til å tro at det måtte være en dame. På samme måte kan barnas gaver både være gaver som barna får og som de gir. Konteksten vil stort sett gjøre at dette ikke byr på vanskeligheter. Men ved omskriving til preposisjon vil mange reagere på å bruke til når retningen grannligvis er fra.

Derfor er følgende formuleringer ikke gode, når betydningen er at underleddet er opphavet til overleddet:

bønnene til de jordskjelvrammede, skrevet til skole-
sjefen, pakkene til julenissen, svaret til styreren.

Fra må være å foretrekke her.

I noen tilfeller vil bruken av preposisjon innsnevre betydningen og gjøre den mer konkret enn den tilsvarende genitiven.

Liv Ullmanns føtter kan gjerne omskrives med preposisjon i:

Føttene til Liv Ullmann er nydelige.

Men alle jeg har spurt, finner at det er noe galt i:

Verden ligger for føttene til Liv Ullmann.

Den "poetiske" dimensjonen blir borte. Det må være noe helt konkret som ligger foran føttene hennes dersom man skal kunne bruke preposisjon. Noe av det samme kan vi se i følgende:

- a) De diskuterte Håkon Lies syn.
- b) De diskuterte synet til Håkon Lie.

Nå har jo ordet syn to betydninger, og ingen av mine informanter syntes at setning b) var god dersom det var snakk om hans meninger mens den ville være ok dersom det gjaldt hans evne til å se. Flere ville imidlertid akseptere preposisjon når det ikke kunne misforstås:

Synet til Håkon Lie var at .....

Genitiven uttrykker relasjoner som ikke kan dekkes av en preposisjon i alle tilfeller. Det ser vi også i:

Halley's komét =? kométen til Halley

Med preposisjon får man inntrykk av at han eier den.

Når vi sier husets atmosfære omfatter det mer enn atmosfæren i huset, der bare den interne atmosfæren er med. Genitiven kan gjelde mer omfattende sider ved huset.

Det ser ut til å være særlig ved abstrakter at omskriving kan by på vanskeligheter. Preposisjonene knytter det styrte ledet ganske konkret til overleddet for de fleste preposisjoners vedkommende. Vi har tidligere sett at i og på brukes ved tilhørighet til steder, men de følgende uttrykkene lar seg likevel ikke omskrive med disse preposisjonene:

Nicaraguas skjebne, Englands omdømme,
landets historie, stedets ry,
Storbritannias handlemåte, Norges
stemmegivning,

Underleddet viser til en lokalitet, men det som hovedleddet refererer til befinner seg ikke konkret i landet eller på stedet. Noen vil akseptere til i noen av eksemplene, men de fleste av mine informanter ville foretrekke å beholde genitiven eller eventuelt skrive om til en leddsetning; det omdømmet som England har o.l.

Når tilhørigheten er av en annen karakter enn det som er beskrevet under preposisjonene (lokal, tidsmessig osv) og det ikke er tilhørighet til personer, får vi ofte problemer med å finne passende preposisjon:

Statens ansvar, kjærlighetens makt, dagens strid,
religionenes vesen, verdens skjæve gang, husets vin,
folkets vilje, landets sikkerhet, pengenes betydning.

Til dels kan de betraktes som nokså faste uttrykk, men de står vel så fast, nettopp fordi det ikke er noen preposisjon som dekker den aktuelle relasjonen helt ut.

Konklusjon.

Preposisjonene som brukes som alternativ til genitiv, brukes ut fra sin egen betydning og sin egen vanlige anvendelse. Det heter folkene i huset, fordi vi sier: De er i huset. Det heter folkene på skipet, fordi vi vil si: De er på skipet. Men hvis vi mener: De kommer fra skipet, vil vi si: folkene fra skipet osv.

Vi vil si: de ansatte på postkontoret, men: de ansatte i banken, fordi vi vanligvis sier: De er ansatt på postkontoret/ i banken. Man kan betrakte attributtet som en forkortet setning og beholder samme preposisjon som man bruker i det adverbiale leddet i setningen. På den måten uttrykker ikke preposisjonsuttrykkene bare tilhørighet, men vel så mye forbindelsen til sted, tid, retning osv. Man må kunne si at disse attributtene har fjernet seg fra genitivsystemet og gått inn i det systemet som preposisjonene danner. Innbyggerne i byen kan klassifiseres

sammen med oppholdet i byen, ferie i byen osv. selv om de opprinnelig ikke tilhørte samme kasus.

Et unntak må gjøres for to av preposisjonene. Det kan være interessant å se at av som tilsvarende det engelske of og de romanske språknes di/de er den preposisjonen som direkte har erstattet flest typer genitiv. Stort sett faller bruken logisk sammen med preposisjonens bruk i andre sammenhenger; del av noe laget av, utført av osv. Men erstatningen av objektiv genitiv må sies å være en spesiell konstruksjon som ikke tilsvarende noen setning med samme preposisjon.

Det samme gjelder for til. Med mange begrensninger har til fått funksjon som en preposisjon som uttrykker generell tilhørighet. Dette gjelder særlig ved personer, men også til en viss grad organisasjoner o.l. , samt i varierende grad i tilfeller der ingen av de andre preposisjonene med klarere bruksområder, passer. Aksepten av til i slike sammenhenger varierer og er nok adskillig større i tale enn i skrift. Men uansett vil man fremdeles i språket ha en del tilfeller der det ikke finnes noen preposisjon som kan erstatte bruken av genitiv.

Litteratur:

- Berulfsen, Bjarne: Norsk grammatikk, Ordklassene, 1967.
Falk, H. & Torp, A: Dansk-norskens Syntax, 1900.
Knudsen, Trygve: Kasuslære 2, 1967.
Næs, Olav: Norsk grammatikk, 1965.
Western, August: Norsk Riksmåls-grammatikk, 1921.